31963D0266



# A TANÁCS HATÁROZATA
## (1963. április 2.)
## a közös szakképzési politika megvalósítása általános elveinek megállapításáról

(63/266/EGK)

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉG TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 128. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

tekintettel az Európai Parlament véleményére [1],

mivel a Szerződés által a tagállamokra rótt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamoknak meg kell hozniuk a megfelelő intézkedéseket, hogy a munkaerő képzettsége alkalmazkodjon az általános gazdasági helyzet és a termelési technológia változásaihoz;

mivel az egyes gazdasági szektorokban jelenleg végbemenő szerkezeti változások sürgős problémákat vetnek fel a szakképzés és átképzés terén, különös tekintettel a közös piac gyors bevezetésére a regionális politikák összehangolásával és a közös mezőgazdasági politika fokozatos megvalósításával egyetemben;

mivel a közös szakképzési politikát, amely a Szerződés 128. cikke értelmében hozzájárul a nemzetgazdaságok és a közös piac harmonikus fejlődéséhez, a Szerződés általános célkitűzései és különösen a Preambulum és a 2. cikk fényében kell meghatározni;

mivel a hatékony közös szakképzési politika megvalósítása hozzájárul a munkavállalók szabad mozgásának elősegítéséhez;

mivel tiszteletben kell tartani a hivatás, a képzési és a munkahely megválasztásának szabadságát, amely minden ember alapvető joga;

mivel mindenkinek lehetőséget kell biztosítani, hogy munkával töltött életének különböző szakaszaiban megfelelő alap- és továbbképzésben, valamint szükséges szakmai átképzésben részesülhessen;

mivel a közös szakképzési politika megvalósításának általános elvei minden olyan fiatal és felnőtt szakképzésére vonatkoznak, akik szakmai tevékenységükben középvezetői állásra esélyesek, vagy már ilyen beosztásban dolgoznak; mivel különleges fontosságot kell tulajdonítani a tanárok és az oktatók alap- és továbbképzésének;

[1] HL 31., 1962.4.26., 1034/62. o.

mivel a következő általános elvekben megfogalmazott célkitűzések elérése nemcsak nemzeti szinten követel intézkedéseket, hanem megköveteli azt is, hogy a Bizottság a Szerződés alapján javaslatot tehessen a Tanácsnak vagy a tagállamoknak a megfelelő intézkedésekre; mivel ez a tagállamok és a Közösség hatáskörrel rendelkező intézményeinek szoros együttműködését eredményezi;

mivel különösen a Bizottsághoz kapcsolódó tanácsadó bizottság felállításával kell biztosítani, hogy a tagállamoknak a szakképzés kérdéseiben érintett állami és magánjogi testületei egymással együttműködjenek;

mivel a következő általános elvek vonatkoznak a Közösség jelenlegi gazdasági és szociális körülményeire; mivel ezek utólag fokozatosan bővíthetők a Közösségen belüli változó követelmények figyelembevételével,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

A közös szakképzési politika megvalósításának következő általános elvei kerülnek meghatározásra:

**Első elv**

A közös szakképzési politika összefüggő és fokozatos közös intézkedéseket jelent, amelyek magukban foglalják azt, hogy a tagállamok programokat állítanak össze, és biztosítják, hogy ezeket a programokat az ebben a határozatban megfogalmazott általános elveknek és az alkalmazásukra hozott intézkedéseknek megfelelően megvalósítják.

Az általános elvek által lehetővé kell tenni, hogy mindenki megfelelő képzésben részesüljön, kellően figyelembe véve a hivatás, a képzési és a munkahely megválasztásának szabadságát.

Az általános elveknek fiatalok és a felnőttek szakképzésével kell foglalkozniuk, akik szakmai tevékenységükben középvezetői állásra esélyesek, vagy már ilyen beosztásban dolgoznak.

A tagállamok és a Közösség hatáskörrel rendelkező intézményeinek feladata, hogy ezeket az általános elveket a Szerződés keretén belül alkalmazza.

**Második elv**

A közös szakképzési politika alapvető célkitűzései a következők:

a) Olyan feltételeket kell teremteni, amelyek mindenki számára garantálják a megfelelő szakképzést;

b) A megfelelő képzési lehetőségeket kellő időben kell megszervezni annak érdekében, hogy a gazdaság különböző ágazataiban rendelkezésre álljon a szükséges munkaerő;

c) A szakképzést az általános oktatásra építve olyan mértékben kell kiszélesíteni, amely kielégítően ösztönzi a személyiség harmonikus fejlődését, és amely megfelel a technológiai fejlődés, a termelés új módszerei, valamint a szociális és gazdasági fejlődés által támasztott követelményeknek;

d) Mindenki számára lehetővé kell tenni, hogy megszerezze azt a műszaki tudást és szakértelmet, amely egy adott foglalkozás végzéséhez szükséges, valamint hogy elérje a képzés lehető legmagasabb szintjét, s közben különösen elő kell segíteni a fiatalok szellemi és lelki épülését, állampolgári nevelését és fizikai fejlődését;

e) El kell kerülni az általános oktatás befejezése és a szakképzés megkezdése közötti átmenetet, illetve a szakképzés hátrányos megszakítását;

f) Támogatni kell a munkával töltött élet különböző szakaszaiban a megfelelő szakmai alap- és továbbképzést és, amennyiben szükséges, az átképzést;

g) Mindenki számára meg kell teremteni annak lehetőségét, hogy irányultsága és képességei, szakmai tudása és tapasztalatai alapján, a szakmai fejlődés állandó lehetőségeinek biztosításával előléptessék, vagy új és magasabb szintű tevékenységekhez útmutatást kapjon;

h) A szakképzés különböző formáit szorosan össze kell kapcsolni a gazdaság különböző ágazataival úgy, hogy egyrészt a szakképzés a legjobban kielégítse a gazdaság igényeit és a képzésben részt vevők érdekeit, másrészt a szakképzés által felvetett problémák az üzleti és szakmai körökben megkapják azt a figyelmet, amelyet megérdemelnek.

**Harmadik elv**

Amikor a közös szakképzési politika megvalósítása elkezdődik, különös fontosságot kell tulajdonítani:

– nemzeti és közösségi szinten is a különböző termelési tevékenységet végző munkavállalók mennyiségi és minőségi igényeire vonatkozó előrejelzéseknek és becsléseknek,

– a fiatalok és felnőttek számára kialakított állandó információs és útmutató rendszernek vagy pályatanácsadásnak, amely az egyéni képességek és a képzési és foglalkoztatási lehetőségek ismeretén alapul, valamint szoros együttműködésben áll a gazdaság termelő és elosztó ágazataival, a szakképzési szolgáltatásokkal és az iskolákkal,

– annak a lehetőségnek, hogy mielőtt bárki hivatást választana magának, szakképzése ideje alatt és aktív munkával töltött életében bármikor igénybe vehesse a fentiekben biztosított rendszert.

**Negyedik elv**

Az általános elveknek megfelelően és a bennük foglalt, célkitűzések elérése érdekében a Bizottság javaslatot tehet a Tanácsnak vagy a tagállamoknak a Szerződés alapján szükséges megfelelő intézkedésekre.

A Bizottság a tagállamokkal szorosan együttműködve a szakképzés területén olyan vizsgálatokat folytat, vagy kutatásokat végez, amelyek biztosítják a közös politika megvalósítását, különösen abból a célból, hogy támogassa a foglalkoztatási lehetőségek bővülését és a munkavállalók földrajzi és foglalkoztatási mobilitását a Közösségen belül.

A Bizottság összeállít egy listát a tagállamokban rendelkezésre álló képzési lehetőségekről, és összeveti azokat a meglévő követelményekkel abból a célból, hogy meghatározza a tagállamoknak a szükséges teendőket, és ha szükséges, prioritási sorrendet állítson fel; ha erre alkalom nyílik, ösztönzi a kétoldalú vagy többoldalú megállapodások megkötését.

A Bizottság nyomon követi az ilyen intézkedések végrehajtását, összeveti eredményeiket, és azokat a tagállamok tudomására hozza.

A Bizottságot a szakképzés területén számára kijelölt feladatok végrehajtása közben egy háromtagú tanácsadó bizottság segíti, amelynek összetételét és szabályait a Tanács határozza meg, miután kézhez kapta a Bizottság véleményét.

**Ötödik elv**

A Bizottság megtesz minden szükséges lépést, hogy minden hasznos információt, szakirodalmat és tananyagot összegyűjtsön, terjesszen és kicseréljen a tagállamok között annak érdekében, hogy támogassa a szakképzés állapotára és fejlődésére vonatkozó tények és kiadványok széles körű ismeretét a Közösségen belül, valamint hogy biztosítsa a használatos oktatási eszközök modernizációját. A Bizottság biztosítja különösen annak a szakirodalomnak a rendszeres terjesztését, amely az alkalmazott vagy a bevezetésre váró újításokra vonatkozik. A tagállamok megadnak a Bizottságnak minden szükséges segítséget és támogatást a különféle feladatok ellátásához, rendelkezésére bocsátanak minden hasznos információt, amely a szakképzés nemzeti rendszerének állapotára és fejlődésére vonatkozik.

**Hatodik elv**

A Bizottság a tagállamokkal együttműködve ösztönöz a szakképzés terén minden olyan közvetlen tapasztalatcserét, amely lehetővé teszi a szakképzésért felelős szolgáltatások és a terület szakemberei számára, hogy megismerkedjenek a Közösség más országaiban a szakképzés területén elért eredményekkel és újdonságokkal, valamint hogy tanulmányozzák azokat.

E cseréket különösen konferenciák útján, valamint a szakképzési intézmények meglátogatását és az ott-tartózkodást magában foglaló programok segítségével valósítják meg.

**Hetedik elv**

A hatékony szakképzési politika egyik alapvető tényezője a tanárok és oktatók megfelelő képzése, akik számát növelni, valamint szakirányú és pedagógiai ismereteiket fejleszteni kell.

A tagállamok, amennyiben szükséges, a Bizottság segítségével ösztönzik azokat az intézkedéseket, amelyek hozzájárulhatnak az ilyen jellegű képzés javításához és fejlesztéséhez, különösen azokat, amelyek folyamatos alkalmazkodást biztosítanak a gazdasági és műszaki téren történő fejlődéshez.

A speciális képesítéssel rendelkező munkavállalók közül toborzott oktatók képzését elő kell segíteni. Törekedni kell az oktatók képzésének összehangolására; a tapasztalatcserét és egyéb hasonló eszközt, így különösen azokat, amelyeket a hatodik elv tartalmaz, fel lehet használni az összehangolási folyamat során.

A Közösség országaiban különleges intézkedéseket kell bevezetni az olyan tanárok és az oktatók alap- és továbbképzésének támogatására, akik tevékenységüket a Közösség kedvezőtlen adottságú régióiban vagy a fejlődő államokban illetve területeken végzik, különösen a Közösséghez társult országokban.

**Nyolcadik elv**

A közös szakképzési politikát úgy kell megalkotni, hogy lehetőség nyíljon a képzés különböző szintjeinek fokozatos összehangolására.

A Bizottság szükség szerint a tagállamokkal együttműködve a képzési követelmények szerint megfogalmazza a különböző foglalkozásokra vonatkozóan az egyes képzési szintekhez szükséges alapképzettségek egységesített leírását.

Ezen leírások alapján törekedni kell a záróvizsgák sikeres megszerzéséhez szükséges színvonal összehangolására, különös figyelemmel a szakképzés elvégzését igazoló oklevelek és más bizonyítványok kölcsönös elismerésére.

A tagállamok és a Bizottság ösztönzi az európai versenyek és vizsgák megtartását.

**Kilencedik elv**

A munkaerő-kínálat és -kereslet közötti általános egyensúly kialakítása érdekében, valamint figyelembe véve az erre a célra készült előrejelzéseket, a tagállamok és a Bizottság együttműködhetnek a megfelelő lépések megtételében, különösen a megfelelő képzési programok kidolgozásában.

Az ilyen lépéseknek és programoknak a felnőttek gyors képzését és a szakmai átképzést kell szolgálniuk, figyelembe véve a gazdasági növekedést vagy pangást, a technológiai és szerkezeti változások okozta helyzeteket, valamint bizonyos foglalkozások, foglalkozási csoportok vagy egyes régiók különleges követelményeit.

**Tizedik elv**

A közös szakképzési politika általános elveinek alkalmazásakor külön figyelmet kell szentelni az egyes ágazatok vagy személyek bizonyos csoportjai különleges problémáinak; ezekre vonatkozóan speciális intézkedéseket lehet hozni.

A közös szakképzési politika megvalósítását célzó intézkedések együttesen is finanszírozhatók.

Kelt Brüsszelben, 1963. április 2-án.

*a Tanács részéről*

*az elnök*

Eugène SCHAUS